

Brüssel, 13. juuli 2021
(OR. en)

10599/21

ECOFIN 704
UEM 197
SOC 435
EMPL 314

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	10339/21
Teema:	Nõukogu järeldused 2021. aasta makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate põhjalike analüüside kohta

Delegatsioonidele edastatakse nõukogu poolt 13. juulil 2021 toimunud 3808. istungil vastu võetud nõukogu järeldused 2021. aasta makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate põhjalike analüüside kohta.

Nõukogu järeldused 2021. aasta makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate põhjalike analüüside kohta

Nõukogu (ECOFIN):

1. MEENUTAB, et 2020. aastat iseloomustab ELis tõsine majanduslangus ning COVID-19 pandeemia enneolematud sotsiaal-majanduslikud tagajärjed. Alates 2021. aasta kevadest on majandustegevus hakanud tänu piirangute järkjärgulisele leevendamisele ja vaktsineerimise edenemisele elavnema, ehkki ebakindlus on endiselt suur;
2. RÕHUTAB, kui oluline on ELi majanduspoliitika jätkuvalt tihe koordineerimine, sealhulgas sellise makromajandusliku tasakaalustamatuse avastamine, ennetamine ja korrigeerimine, mis takistab liikmesriikide majanduse, majandus- ja rahaliidu või Euroopa Liidu kogumajanduse nõuetekohast toimimist; VÄLJENDAB HEAMEELT 2021. aasta makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate põhjalike analüüside avaldamise üle;
3. JAGAB komisjoni hinnangut, et liikmesriikide majanduse tasakaalustamatuse olemus ei ole COVID-19 kriisi tõttu oluliselt muutunud, kuid et kriis tõi tagasilöögi varasemalt täheldatud tasakaalustamatuse vähenemisele ja võib suurendada riske makromajanduslikule stabiilsusele. Möödunud aastal kriisile reageerimiseks võetud poliitikameetmed on suurendanud võlakooormust, kuid peaksid toetama kohandamist keskpikas perspektiivis. Raputuste leevendamiseks vajalikud avaliku sektori toetusmeetmed suurendasid oluliselt valitsemissektori võlga, mis omakorda suurendas mitmes liikmesriigis enne COVID-19 kriisi juba niigi kõrget võla suhtarvu. Liikumispiirangutest põhjustatud tulude alalaekumise tõttu on erasektori (eelkõige ettevõtete) võlg suurenenud; võimalikud raskused võlgade tagasimaksmisel võivad põhjustada viivislaenude suurenemist pärast toetusmeetmete lõppu. Jooksevkonto puudujäägid on jäänud üldjoontes stabiilseks, välja arvatud liikmesriikides, kes kannatasid väliturismi vähenemise tõttu kõige rohkem; mõnes liikmesriigis on endiselt suur jooksevkonto ülejääk, millel võib olla piiriülene mõju. Eluasemehinnad on jäänud mõnes liikmesriigis kõrgeks ja seega on seal suurem ülehindamise oht. Samal ajal vähendas palgakasvu aeglustumine COVID-19 kriisi ajal kulupõhise konkurentsivõime survet;

4. MÄRGIB, et endiselt on raske hinnata kriisi kõiki tagajärgi, sealhulgas selle struktuurset mõju; TUNNISTAB, et COVID-19 kriis on tugevalt mõjutanud paljusid sektoreid, ülemaailmseid väärtusahelaid ja paljusid ELi piirkondi; NENDIB rohe- ja digipöörde võimalusi ja väljakutseid, sealhulgas võimalikku seonduvat piirkondlikku mõju, mis võib mõjutada makromajanduslikku tasakaalustamatust; KUTSUB hoolikat jälgima olemasolevaid ja võimalikke uusi tasakaalunihkeid ning eristama omavahel tsüklilisi ja struktuurseid tegureid;
5. NÕUSTUB komisjoni kinnitusega, et 12 põhjalikult analüüsitud liikmesriigis (Saksamaa, Prantsusmaa, Iirimaa, Hispaania, Kreeka, Horvaatia, Itaalia, Küpros, Madalmaad, Portugal, Rumeenia ja Rootsi) esineb makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse mõistes eri laadi ja ulatusega makromajanduslikku tasakaalustamatust; NÕUSTUB, et ülemäärast tasakaalustamatust esineb kolmes liikmesriigis (Kreeka, Itaalia ja Küpros);
6. LEIAB, et põhjalikud analüüsid kujutavad endast iga analüüsitava liikmesriigi olukorra kvaliteetset ja ulatuslikku analüüsi; TUNNISTAB, et iga riigi majanduse konkreetseid probleeme arvestades on kasutatud asjakohaseid analüütilisi vahendeid, mida on täiendatud põhjaliku kvalitatiivse analüüsiga; PEAB praeguse suure ebakindluse taustal TERVITATAVAKS prognoosanalüüsides suuremat tähtsust; RÕHUTAB, et jätkuvalt on väga oluline hinnata riikide vahel ülekanduvat mõju;
7. VÕTAB TEADMISEKS, et põhjalike analüüsides raames läbiviidavad hindamised tehti enne taaste- ja vastupidavuskavade lõppviimistlemist; NÕUSTUB, et taaste- ja vastupidavusrahastu kiire, põhjalik ja tõhus rakendamine annab võimaluse vähendada olemasolevat makromajanduslikku tasakaalustamatust selliste reformide ja investeeringute toetamise abil, millega lahendatakse Euroopa poolaasta 2019. ja 2020. aasta tsüklites esitatud riigipõhistes soovitudes välja toodud struktuurseid probleeme; RÕHUTAB, et taaste- ja vastupidavuskavade täielik, tõhus ja õigeaegne rakendamine suurendaks potentsiaalset majanduskasvu ja ka majanduslikku vastupanuvõimet ning toetaks märgatavat majanduslikku taastumist;

8. TOONITAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus on Euroopa poolaasta keskne menetlus; KUTSUB ÜLES makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse jätkuvale rakendamisele, eriti arengu korrapärasele läbivaatamisele, sealhulgas erijärelevalve raames, ning võimalike ja uute esilekerkivate ohtude analüüsimisele;
9. KORDAB TAAS, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal tuleks läbipaistval ja järjepideval viisil ära kasutada, tagades liikmesriikide isevastutuse kõnealuse menetluse eest, mis hõlmab vajaduse korral ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse käivitamist; MÄRGIB, et praeguses olukorras ei ole komisjon pidanud ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse algatamist asjakohaseks; ON ENDISELT SEISUKOHAL, et alati kui komisjon järeldab, et teatud liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatus, kuid ei tee nõukogule ettepanekut alustada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, peaks ta seda selgelt ja avalikult põhjendama; TULETAB MEELDE, et nõukogu arutab makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust majanduse juhtimise läbivaatamise käigus.
